

Розвиток персоналу як ще один напрямок кадрового аутсорсингу менш популярні, ніж ті, які ми розглядали вище: 5% – закордонні компанії і 10% – українські організації. Однак, проводячи дослідження, ми виявили, що з кожним роком кількість організацій, готових віддати на аутсорсинг цю функцію служби персоналу, тільки збільшується. Це обумовлено тією ж причиною, про яку ми говорили раніше. А саме об'єктивністю здійснення діяльності в сфері розвитку персоналу компанією – аутсорсером.

Таким чином, можна зробити висновок про те, що кадровий аутсорсинг – це ефективний спосіб забезпечення конкурентоспроможності організації, оскільки: економить кошти компанії (не потрібно приймати в штат спеціаліста з управління людськими ресурсами, а то й кількох фахівців, виплачувати їм заробітну плату, здійснювати відрахування до фондів, організовувати робочі місця); економить час фахівців з персоналу (не потрібно витрачати час на пошук і підбір персоналу); звільняє компанію від необхідності складання трудових договорів (компанія отримує повний і необхідний пакет документів, які регулюють відносини між роботодавцем і працівниками); захищає компанію від проблем з різними органами і організаціями, які здійснюють контрольні та наглядові функції у сфері праці та його охорони; дозволяє керівнику розглянути з іншого боку багато питань, що мають відношення до сфери управління людськими ресурсами.

### **ЛІТЕРАТУРА**

1. Стрехова С.В. Кадрова політика: важелі впливу на ефективність, механізми та інструменти реалізації // Економіка та управління підприємством. – 2012. – № 18. – с. 66-68.
2. Шаповал О.А. Кадрова політика та шляхи її покращення / О.А.Шаповал // Економіка і суспільство. – 2017. – Вип.9. – С.712-715.
3. Бучинська Т.В. Конкурентоспроможність персоналу як основний чинник підвищення ефективності діяльності підприємства / Т.В. Бучинська // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2016. – Вип. 10(1). – С. 74-77.

**Аліна Тонієвич,**  
студентка 2 курсу  
гуманітарно-економічного факультету  
Наук. керівник: **Т.Ф. Сидорченко,**  
к.е.н., доцент (БДПУ)

### **ВПЛИВ ІНФЛЯЦІЇ НА ЕКОНОМІКУ ДЕРЖАВИ**

**Актуальність дослідження.** Серйозною проблемою інфляція залишається для України. Без зниження рівня інфляції неможливо досягти економічного процвітання країни, оскільки інфляція стримує розвиток і банківської системи, і фінансових ринків. Проте, напевно чи можна говорити про те, що в Україні вироблений ефективний механізм управління інфляційними процесами [1]. Досвід антиінфляційного регулювання в Україні свідчить про недостатню адекватність монетарних режимів і використовуваних Національним банком України інструментів грошово-

кредитного регулювання подолання інфляції.. Поступове зниження рівня інфляції на початку ХХІ ст.. може бути пояснено сприятливою зовнішньоекономічною кон'юктурою, що дозволила трохи нормалізувати економічну ситуацію в країні.

**Ступінь досліджуваності.** Інфляція являє собою складне багатоаспектне явище соціально-економічного характеру, властиве в тому або іншому ступені всім країнам: розвиненим, тим, що розвиваються й, звичайно, країнам з перехідною економікою.

**Мета і методи дослідження.** Метою даного дослідження є формування теоретичних понять про зміст та сутність впливу інфляції на економіку держави.

**Сутність дослідження.** Як відомо, Україна взяла зобов'язання поступового переходу до гнучкого курсу національної валюти. Як наслідок, це зобов'язання у певній мірі знижує актуальність прив'язки до валютного кошика.

Національний банк України повідомив, що прив'язка гривні до долара, яка мала місце до останнього часу, дала позитивний результат, оскільки орієнтація на долар, який у поточному десятилітті дещо знецінився відносно інших світових валют, надала курсові переваги практично всім вітчизняним товаровиробникам, а не одним експортерам. У лютому 2018 року споживча інфляція незначно сповільнилася у річному вимірі до 14.0% з 14.1% у січні. У місячному вимірі індекс споживчих цін зріс на 0.9%. Про це свідчать дані, опубліковані Державною службою статистики, – повідомляє Національний Банк України. Фактична інфляція в річному вимірі залишилася дещо вищою за прогноз, опублікований у «Інфляційному звіті» за січень 2018 року..В цілому поточна динаміка споживчої інфляції та її складових свідчить про збереження значного інфляційного тиску. Таким тенденціям на валютному ринку, серед інших чинників, сприяє й проведення Національним банком більш жорсткої монетарної політики.Базова інфляція в лютому уповільнилась до 9.7% р/р.. Так, гривня зміцнилася як до долара США, так і до кошика валют. За оцінками Національного банку, монетарні умови є наразі достатньо жорсткими, щоб забезпечити поступове зниження споживчої інфляції та її повернення в цільовий діапазон у середині 2019 року [2].Тому у подальшому найбільш вірогідним сценарієм уряду та НБУ буде ослаблення гривні..Рухаючись до ринку, наша економіка, на жаль, в першу чергу засвоює його негативні сторони. Зрозуміло, що труднощі звільнення від господарського тоталітаризму і відсутність досвіду державного регулювання в умовах ринку часто викликають невдачі.

**Основні висновки.** Суттєво поліпшити ситуацію можна лише за умов комплексного впровадження заходів антиінфляційного регулювання. Адже економіку будь-якої країни слід розглядати як систему, організм з обмеженою кількістю прямих та опосередкованих зв'язків. Механізм дії інфляційних факторів залежить від співвідношення багатьох економічних процесів – внутрішніх і зовнішніх.. Також неоднакова активність конкретних інфляційних факторів. Це обумовлено тим, що інфляція – це, передусім, динамічний макроекономічний процес.

## **ЛІТЕРАТУРА**

- 1.Базилевич В.Д., Базилевич К.С., Баластрик Л.О. Макроекономіка: Підручник/ За ред. В.Д. Базилевича. – К.: Знання, 2004. – 851 с.
2. Коментар Національного банку щодо рівня інфляції в лютому 2018 року [Електронний ресурс] – Режим доступу: [https://bank.gov.ua/control/uk/publish/printable\\_article](https://bank.gov.ua/control/uk/publish/printable_article)

**Анатолій Чернов,**

студент 6 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Наук. керівник: **П.В. Захарченко,**

д.е.н., професор (БДПУ)

## **МОДЕЛЮВАННЯ ВИБОРУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЕКТУ**

Актуальність дослідження обумовлена зростаючою закономірністю взаємодії компаній з суб'єктами ринкової економіки, оскільки інвестиції являють собою ефективний засіб конкурентної боротьби і захоплення нових ринків. Нововведення дослідження полягає в обґрунтуванні методики оцінки ефективності інвестиційного проекту на підприємстві.

У фінансовій теорії обґрунтування інвестиційних рішень опирається на фундаментальні роботи Г. Марковіца, Д. Тобіна, У. Шарпа, Л. Крушвіца, І. Мойсеєнко. Проте на сьогоднішній день значна увага приділена саме кількісним методам обґрунтування інвестиційних рішень і практично поза увагою залишається такий ключовий фактор процесу обґрунтування інвестиційних рішень, як якісний метод, до якого і відносять експертні методи.

Метою даної роботи є вибір оптимального інвестиційного проекту за допомогою інтегрально експертно-аналітичного методу

Усі методи інвестиційних рішень поділяються на кількісні та якісні. Кількісні методи застосовують у випадках, коли фактори, що впливають на вибір рішення можна кількісно визначити та оцінити. Якісні методи використовуються тоді коли фактори, що визначають прийняття рішення, не можна кількісно охарактеризувати, або вони не піддаються кількісному вимірюванню взагалі (експертні методи) [1].

Експертний метод – це спосіб прогнозування та оцінки майбутніх результатів дій на основі прогнозів фахівців. Такі методи прийняття інвестиційних рішень застосовуються у випадках, коли для прийняття інвестиційних рішень недостатньо або взагалі неможливо використовувати кількісні методи. На практиці найчастіше використовують такі експертні методи: метод простого ранжування та метод вагових коефіцієнтів. Вивчення існуючої літератури показало, що під процедурою обґрунтування прийняття інвестиційних рішень на підприємстві розуміють оцінку економічної ефективності [2]. Але ж слід відзначити, що оцінка економічної ефективності є завершальним етапом обґрунтування прийняття інвестиційних рішень. Разом з тим, не менш важливим етапом є розробка інвестиційної стратегії підприємства, добір і ранжування проектів, вибір джерел фінансування, прогнозування фінансових потоків.